

[Socialministeren]

op 10.000 kr. Det hænger sammen med, at det er det tal, der sikrer, at de pensionister, vi her taler om, fortsat kan beholde et beløb, der svarer til det gamle grundbeløb. Det er det tal, vi på denne her måde prøver at ramme, og det betyder, at disse familier samlet vil få et større rådighedsbeløb, og at de pensionister, vi taler om, isoleret set også vil få en fremgang sammenlignet med, hvad de har i 1993.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at det er familier, der under alle omstændigheder ville have fået en mindre fremgang, selv uden dette lovforslag. Det er da også fremgået af de eksempler, der har været nævnt, bl.a. i dagbladet Politiken. Når man så på deres indkomstforhold, så viste det sig, at der ikke var nogen, der tabte ved omlæggingerne; de vandt bare ikke så meget som andre familier med lignende indtægtsforhold.

Jeg synes også, det er vigtigt at holde fast i, at dette forslag betyder, at i alt omkring 43.000 familier samlet vil få en fremgang ved forslaget – og jeg mener, at det er familier, der fortjener den fremgang. De får på den måde en forbedring af deres rådighedsbeløb, der svarer til erhvervsaktive familier med samme indkomstforhold.

Jeg håber på, at et enigt Folketing vil kunne vedtage lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Socialministeren efterlyste en forklaring på vores dobbeltmoral, hvis jeg hørte rigtigt. Det, der er sagen, er, at da skattereformen blev fremlagt, behandlet og vedtaget af et flertal, var finansministeren og regeringen meget, meget skråsikre på, at det simpelt hen var verdens ottende vidunder, man her havde fremsat og fået vedtaget. Det opponerede vi imod og sagde allerede dengang, at der var meget, meget store problemer forbundet med skattereformen; det forudså vi allerede dengang.

Det modsatte gjorde sig gældende, da vi behandlede forslaget om udbetaling af pension på plejehjemmene. Der har alle gået lidt på listesko; man har ikke alt for bombastisk påstået, at det her var virkelig bare løsningen, men har sagt, at intentionerne var rigtige. Det er forskellen.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det, der kalder mig på talerstolen, er socialministerens påstand om, at der ikke er nogen, der går ned i pensionsindkomst, selv om vi ikke gennemfører dette ændringsforslag. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

Jeg er nødt til at henvise til ministerens eget papir, som er blevet udleveret på det møde, vi netop havde i eftermiddag, hvor vi fik en teknisk gennemgang af forslaget. Jeg kan henvise til et papir, der er dateret den 14. december 1993 – og det har yderligere en dato, den 15. december 1993, påført – og som er udfærdiget i Skatteministeriet. Her har vi en tabel 2 på side 4, hvoraf det fremgår, at for familier, hvor en pensionist er gift med en ikkepensionist, som f.eks. har en indkomst på 105.000 kr. om året, vil familiens rådighedsbeløb – det vil altså sige efter skat m.v. – i 1993 være 114.858 kr., mens rådighedsbeløbet i 1994, uden at den foreslåede ændring er gennemført, udgør 114.651 kr.

Det er en reel nedgang – som i virkeligheden er større, fordi der jo er tale om to forskellige år og der ikke er taget højde for den naturlige satsregulering – og selv om det kun er nogle hundrede kroner, vi taler om her, så betyder det meget, når man er nede på indtægter på dette niveau. Derfor må jeg på det kraftigste anmode socialministeren om at trække den påstand tilbage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var herefter:

32) Valg af 5 medlemmer og 5 stedfortrædere til Europarådets Rådgivende Forsamlings 45. ordinære session.